

Sy-li spéwał,
Pilnje džéłal,
Strowja ce
Swójbny statok,
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócny
Napoj mócný
Lubosć ma;
Bóh pak swérny
Přez spar měrny
Cerstwosć da.

Njeh ty spéwař,
Swérnje džéłas
Wšédne dny;
Džeń pak swjaty,
Duři daty,
Wotpoćń ty

Z njebjes mana
Njeh ci khmana
Žiwnosć je,
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će! F.

Šerbike niedželske łopjeno

Šafožit 1:91 Šhrjebjanřti fatar dr. theol. a fil. Wjedriř Sella.

W Budyschinje

1. džezembra 1935

Bauzen

1. njedžela adventa.

Sařarja 9, 9.

Wjeřel řo jara, ty Zionřta džowka a wyřłaj, Je-
ruřalemřta džowka; hłaj, twój kral přchindže ř tebi,
prawy a pomocnik. —

Wotewrcže wrota řcheroło a cžińcže durje na řwécže wy-
řołe, řo by tón kral teje cžescže nuts cžahnył. Šchto je tón
řamny kral teje cžescže? Wón je tón Řnjes řylny a mózny,
tón Řnjes mózny w bitwje, tak čhzemý řařo najř adventřki
řerluřch dženska řpewacž; řesuř Řhryřtuř, kral cžescže čže
ř nam přchihadžecž. Drje řteja hiřchže wjele řylřow
řmjertneje njedžele-we woczomaj, ale do wřchěch řylřow nuts,
do wřcheho ředženja cžłowřsteje wutrobny dyrbi klincžecž
to mózne klincženje ř wolijoweje horn, to wjeřołe wyřłanje
džowki Zionřsteje: hłaj, twój kral pónđže ř tebi, prawy a po-
moznik. Ř tebi, haj teř ř tebi! Daj zionřtu cžiščinu řa-
cžahnyčž do twojeho ředženja a řadanjaja, do wřchěch Twojich
řtarosćow, wobcžeznosćow a bolosćow, hđňž čžeřch teř ty
něřchto ppytnyčž wot řbóžneho, wyřłazeho adventřkeho wjeřela!
Ř to čžeřch tola teř ty? Hłaj, je tola tak, hđžeř hara řwěta,
hońtwa po řemřkich, řachodnyřch wězach, to ppytanje řwětneho
łóichťa a wjeřela dale dže, tam njeppytnje cžłowjeř nicžo wot
adventřkich hłóřow řwojeho Boha. řenož hđňž nutřnosć a
cžiščina do wutrobny řacžehnje tam klincži teř hłóř Bóži:

Hłaj, twój kral přchindže ř tebi!

Kral je, kiž přchindže, pošłuchaj, kral! Ř my řřebamy
tuteho krala. Řy řchescženjo řmy hromadže wulki lud a
tutón lud wupjelni wulki kraj, kiž dořaha hacž ře kónzam
řwěta, ale praj, řchto je lud, kraj, bjes wodžerja, bjes krala?
Ř řajřeho krala řřebamy my řchescženjo? řaneho řłabeho

cžłowjeřa, a hđň by jeho móž hewak wulka była, řaneho cžlo-
wjeka, kiž budže teř po malej řhwili próch, řemja, ř kotrejež je
wřatny, ně, my řřebamy wěcžneho, wřchehomóžneho Řnjesa
a krala. Řy řřebamy krala, kiž móže nař wumóz se wřcheho
řeho tuteho cžela a duřche, krala, kiž je řmjercži móž brał a
kiž móže teř nař se řmjercže a ř helřkich a cžertowřkich řwjař-
łow wutorhnyčž. Ř to je tón kral, wo kotřymž adventřka po-
wjescž řpewa: Wjeřel řo!

Wjeřel řo, hłaj twój kral přchindže ř tebi, prawy a po-
moznik.

Woprawdže, džiwny kral, kral, kiž tehorunja nima, tu-
tón řesuř ř Nazarethu, tutón řazpjenny Nazarenřki. Kral!
Řbo njeje wón to? Řořběhń řwojeje woczři a hłaj w tutym
řwjatym adventřkim cžaku přchezo řařo do Bětłehema; tam
leži to džecžo w řłobje, řhudsche dňžli wřchě džecži na řemi a
tola je kral! Wěřny Bóh wot Wótza we wěcžnosćři porodže-
ny. řaj wón je kral, hłaj horje na Golgatha, tam wřny na
řchizu a cžerpi a njeře hřěchi řwěta, teř twoje hřěchi. Wón
tón jenicžki, w kotřymž dyrbja řo pořohnowacž wřchě narody
na řemi. řaj tutón řesuř Řhryřtuř kral, a řchtož je naj-
řbóžniřche a najwjeřelřche, wón je teř twój kral, luby brarje,
luba řotra.

Řbo njeharř řaneho męcž? Řjetřebamy wřchitzy tu-
teho krala? Šłoro móže řo řdacž, řo temu tak je, hđňž hł-
damy na tyřazy a řařo tyřazy, kiž řo wo tuteho krala
wřazy njestaraju. Ř tola, njedaj řo mylicž, njedaj řo
řařlepicz, ty řřebarř tuteho praweho, tuteho pomocnika a
niž jenož kóždy džej, ně, kóždu mjenřčinu twojeho řiwjenja.
Hłaj jenož na wřchě řpytowanja, na wřchu nuřu, na wřchě řta-
rosće, řchto dawa trořchť a měr a móž, řchto móže řetrēcž wřchě
řylřny? Ř hđňž twój kónž řo přchibližuje, a po malej řhwili
přchindže wěřcže, haj, řchto potom? Ř, my řřebamy jeho

wščitzy, hacž fmy stari abo mlodži, wulzy abo maŕi, my trjebamy našeho krala, našeho Sbožnika, pomocnika, wumóznika. A tehodla klinczi nam w tutym fwyjatym czaŕu pščezo sažo napschecziwo, hlaj, hlaj! Haj, woczin fwojej woczji a spójnaj jeho jako twojeho krala!

Hlaj, twój kral pšchindže k tebi! Pšcheczjeljo, hdyž we fwojim czaŕu kral do jeneho města pšchindže, dha bě hižo nje-dzele prjedy nuŕno, dha ŕo wšcho czjisczesché, dha ŕo kžeže pšchichu, dha ŕo wšchón próch s pucza wurjedzi; a potom, jako pšchindže, dha ŕo fwjedžeńszy witasché. A hdyž nětko našch kral Jesuŕ Khrystuŕ fwoj pšchichad nam pšchpowjedacz da, hdyž chze s noweje hnady k nam sacžahnyč, ja mēnju, dha rēka tež ŕo pšchihotowacz a jeho potom fwjedžeńszy witač.

Haj, pšchihotujče pucz temu Knjesej a czjincze jeho schczēzki rune. Czjincze jeho schczēzki rune, to rēka, wostajče wšcho, schtož wón hidži, hlajče ŕo hrēchow. A hiŕschze ras praju: hdyž kral sacžehnje, dha cžehnje jeho lud jemu napschecziwo, dha wita ju jeho. A hdyž wón nětko pšchindže, kral Jesuŕ Khrystuŕ a jeho kralowŕi hłóŕ nam pšchowoča, ja pšchindu k wam, ale pšchindže tež Wby nětko wšchitzy ke mni, schto chze dha wróčzo wostacz? Tuž chzemy to pšchecz, chzemy ŕo w mozy jeho krowe poŕhnyč, so njeby hnēw krala na naŕ pšchichol. Kaŕ rady ŕu runje w fwyjatym adventŕim czaŕu kaŕ w fwyjatym póŕtnym czaŕu našchi Wótzojo fwjate Bože wotkaŕanje fwjeczili. Kaŕ někotry fny, kaŕ někotra džowka to wjazy njeczini. W fwyjatym adventŕim czaŕu maja telko staroŕčow dla hód, telko swontownoŕčow jich wotdžerzi wot wšcheje nutrnosče a hnady poŕny czaŕ chwata nimo a ludžo njeńdžeja kralej napschecziwo. Njech tute ŕlowo wšchēch napomina k noweje fwērnoŕčji w nowym zprkwiny m lēče. My chzemy tomu Knjesej ŕlužicž, to dnrbi byč našche wšchēch heŕlo. Doprēdka, k Jesuŕej! Sa nim a jemu napschecziwo s wyŕkanjom: Hoŕiana, temu fnyej Dawitowemu! Khwaleny budž, kiž pšchindže w mjenje teho Knjesa! Hoŕiana we wyŕoŕosčji! Twoji fmy a s tobu chzemy khodžicž pšches tutón czaŕ našeho žiwjenja do ŕbožneje wēcznoŕčje ke wulkemu, kraŕnemu hodownemu fwjedženjej. Hamjeń.

Advent.

• S njebjēž zylom' cžlowjeŕtww
Sswērny pomocnik ŕo bliži.
Boži Ssyn se fmilnoŕčju
Takle hluboko ŕo ŕniži,
So by mēr a ŕbožnoŕč wšchu
Pšchinyeŕl wšchitkim na ŕemju.

Nētko, duŕcha, hotuj ŕo
Na džen ŕboža, poŕny hnady,
Witacz krala njebjēstoh',
Kotryž swólne našche pady
Na ŕo wja! Eso s luboŕčju
Pšchihotuj jom' k bydlenju!

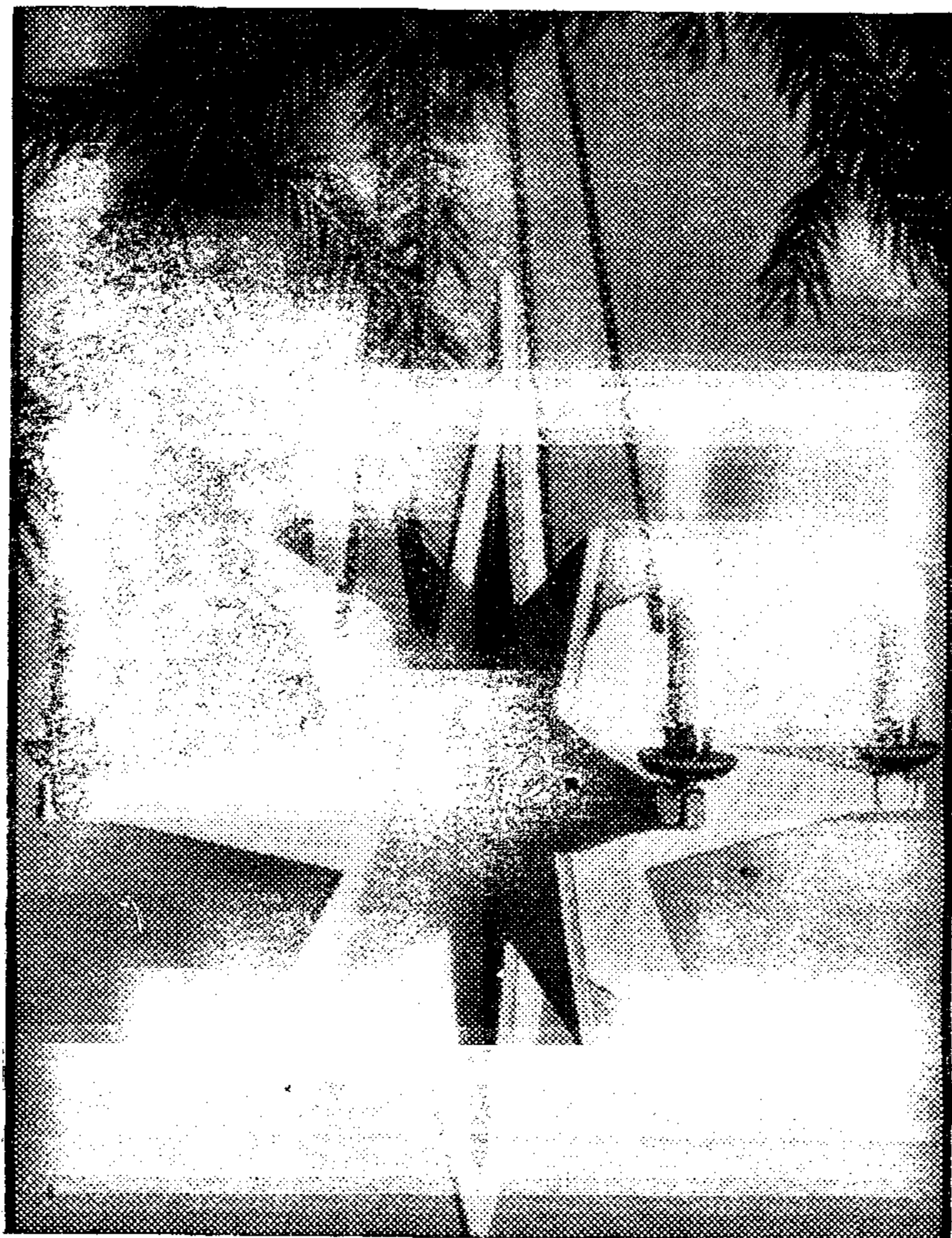
Tajloh' hoŕčza nadobnoh'
Chzemy wšchitzy witač rjenje!
Pomoz ma sa kóždeho,
Kiž ma k njemu dowērjenje;
Sswēdomnje wón ŕpołoji,
Duŕchu ŕmērom napjelni.

Jesu, luby Sbožniko,
Kraŕnoŕčje a Wšchehomóžny
Ssyn ŕo wŕdaŕ, so cžlowjeŕtww

Wumóhl by se hrēchow nozy
Ty našch bratŕik ŕczini ŕo,
Ssyno Boha Wjeŕŕchneho.

Kralo mēra, pšchichadžej.
Wēczna luboŕč s hrēj naŕ ŕnowa
Cžēmne pucze roŕfwēczjej
Nam pšches fwoje lube ŕlowa.
Haj, na twój džen, Sbožniko,
Cžaka zyle cžlowjeŕtww!

S. B.

Adventŕi ŕhtomiŕ.

Dobre a ŕpomožne adventŕe je, adventŕi ŕhtomiŕ ŕtajič a na njón kóždy džen adventŕeho czaŕa powēhnyč papjeŕku abo hwēzku s bibliŕim adventŕim wēŕchčenjom a ju cžitacz a rospominacz. Abó druhdže maja adventŕe hwēzki s adventŕim wēŕchčenjom a kóždy džen hromadže jene cžitaja a rospominaja. A druhdže sažo widžich adventŕe kžežki s adventŕimi hwēžkami. A sažo druhdže, hdyž nicžo tajke nimaja, woŕmu wšchēdnje Bibliju a pyta ja ŕhromadnje adventŕe wēŕchčenja a je nutrne wopominaja. Njech tak abo hinaŕ: wo to dže, so ŕo kóždy džen ŕnowa dopomnimy, so je advent, so Jesuŕ Khrystuŕ pšchichadža, so mamy ŕo dohotowacz. A to móžemy jenož dołonjecž s Bibliju. Tuž chzemy to tež tu cžinicž a ŕebi ŕtajič tajki adventŕi ŕhtomiŕ a kóždy džen ŕnowa wŕacz s Biblije ŕlowo, so cžitacz a so powēhnyč na tutón ŕhtomiŕ a do fwojeje wutrobny, doniž ŕo potom nad ŕhtomiŕom kaŕ we wutrobje njeŕajajni radoŕtne ŕlowo dopjelnjenja: „Wam je ŕo dženŕa Sbožnik narodžik!“

1. a d v e n t : „Ja chzu njeŕscheczjelŕtww ŕtajič mjes tobu a žonu, mjes twojim fnyjenjom a jeje fnyjenjom; tón dnrbi tebi hlowu roŕeptacz a ty budžeŕch jeho do pjaty kaŕacz,“ 1. Mójŕ. 3, 15. Tuto ŕlowo mjenujemy tež protoewangelion abo najprēńŕchu wjeŕeku powjeŕč wo tym, so Wumóžnik pšchindže.

P ó n d ž e l u : „W tebi budza požohnowane wšchitke narody na semi!“ Słowo Bože k Abrahamej, 1. Mójs. 12, 3. pschirunaj. 1. Mójs. 18, 18.

W u t o r u : „Ja budu jeho widžecž, ale nětk niz; ja jeho wohladam ale niz i bliska. Swěsda seńdže i Jakuba a prut stanje i Israela“, 4. Mójs. 24, 17.

S s r j e d u : „Wot Judy njebudže šzeptar wšatny ani mištr wot jeho nohow hacž pschindže „šchlo“ — rycer — K njemu budza so ludy hromadžecž“, 1. Mójs. 49, 10.

S c h t w ó r t k : „Prut wuroscže i Isajoweho šchoma a młodžina i jeho korjenja ponjegy plód, na kotrejž budže wotpoczowacž Knjesowy duch, tón Duch mudrosće a rosuma, tón Duch radny a mozy, tón Duch pšnacža a bohobojašnosće“, Jes. 11, 1, 2.

P j a t k : „Slaj, knježna je šamodruha a porodzi šyna; temu budza rěcacž: „Immanuel“, Jes. 7, 14.

S s o b o t u : „Nam je so džecžo narodžilo, Esyn je nam daty, kotrehož knježstwo je na jeho ramjenju. A jemu rěcaju dziwny, radžicel, Bóh, mózny, wěcžny wótcžez, měrny šeršchta, so by so jeho knježstwo pschilporjało a měra nihdy tónz njebyło na Dawitowym stole a w jeho kralestwje: So by wón to šame pschilhotował a wobšydnył se šudom a i prawdosćžu wot teho cžaša hacž do wěcžnosće. To budže čžinicž ta šurowosćž teho Knjesa Zebaoth,“ Jes. 9, 6, 7.

2. a d v e n t : „Profetu jako mje, šbudži tón Knjes twój Bóh tebi i tebie a i twojich bratrow; teho dyrbicže wy pošlučacž,“ 5. Mójs. 18, 15.

250. narodniny Šhriebjanskeje zyrkwje.

(Škóncženje.)

Hrěch škasny čžlowjekow, šwójbn, kraje a ludy. A jenicžy tam je pschichod, hdžež je hnada Boža. To je tež dženkšata, to placži tež ša našch němški lud. — W Lutherowym cžašu žadachu šej šchěščžijenjo reformaziju zyrkwje. Předarjo drje rěčachu wo hrěchu, ale woni njewědžachu, šchto hrěch dozyla je. Tak přadowachu wotpušć (Ablaš). Ša pjenjejn móžachu šej wotpušć hrěchow dohncž. — Hdžež hrěch knježi, tam dyrbi Boža hnada wutrobny roššwěcžicž. Tak bě to tež pola našeho reformatora. Wón myšlesche jenož na šwoju šamšnu wutrobu. W klóšchtrje a w špowědnym stole (Beichtstuhl) je so reformazija narodžila. Šsam šažo čžyšche Luther hnadneho Boha dohncž, so by mohł šwojemu ludej hnadneho Boha pschilpowědacž. Šnutškwonje a psched Bohom bě wón jenož małe džecžatko, ale runje jako tajki móžeiche wón potom čžlowjekam a šwětej napschecžiwjo jako rjel a šplny wojowar wušupowacž. A tehodla móžesche so wot tuteje zyrkwje, kotruž je Luther k nowemu žiwjenju šbudžil, praicž, so je wona čžemnosćž wucžerika a wutrobny čžlowjekow roššwětklika.

Kak jara šej wšchitzy pschėjemy tajke wobnowjenje našcheje ewangeliskeje zyrkwje! Budže nam Bóh take wobnowjenje špožčicž? Šaj, ale jenož potom, hdž budžemy kaž Luther wědžecž, šchto hrěch, šchto pokuta je. Dženka čžlowjekoj wot hrěcha a wot pokuty radny njerěcža, dokež čžedža wulžy, móžni rjekoj bncž. Luther pač bu najprjedny ponižny, pošorny a malicžki; wón nješacžuwasche to bójške w šebi, kaž mnoho čžlowjekow dženkšnišcheho cžaša, ale šwoju malicžkosćž a šwoju njekničžomnosćž. Wón džiwasche na šłowo našeho Knjesa a Šbóžnika: Šawěrnje, ja praju wam: Šeli so so njewobrocžicže a njebudžecže jako džecži, dha wy nje-

pschindžecže do njebieskeho kralestwa! Bóh móže i ničeho něšchto ščžinicž, praji Luther. My šami nješmemy pošajkim ničžo bncž, hdž naš Bóh powyšchicž dyrbi. A tajzy čžlowjekoj, kotřiž šu so šami nanajnišchjo ponižili, šu čži najšhmanšchi, dokež maja šnutškwonny šakožl, kotrehož jim ničto rubicž njemóže. Hdž budžemy wědžecž, so we wšchem, šchtož čžinimy, Bohu šlužimy, potom budžemy w našchim džele, w našchim šastojnstwje tež šwěrnj namakani. Čžaš šwojeho žiwjenja dyrbinmy šej psched woczomaj džeržecž: wšchitko, šchtož ty čžinišch, je Boža šlužba! —

Tehodla, džeržecže so pschėjo šwěru k Božemu šłowej, budžecže šwěrnj waschej zyrkwje. Luther je prajil: Bože šłowo njemóže ničto rošumicž, šhiba so wone w jeho wutrobje bydli. Do wutrobny pschincž pač móže wone jenož psches bibliju. Luther je nam tutu bibliju šnowa daril. Wažmy šej tutón dar, wužiwajmy tute drohe šubko! Šapoczatk noweje zyrkwje je, so šej Bože šłowo ša šwězu na šwojim pučžu wuwolimy. A i tajkej šwězu wuhotowani móžemy móž twaricž nowu zyrkej našeho Knjesa Šesom Šhryšta.

Šo šerlušchowej šchucžy „Do wěcžnosće pač traje tu hnada Boža wótzowška“ mějesche wošadny šarar škóncžnu liturgiju. Štejo wušpěwachmy po požohnowanju i hnutej wutrobu „Nječ Bohu džakuje, so wutroba wšchěch ludži!“ Šomakku so Boži dom prošdnjesche. Šiskop Šänker a duchowni wrócžachu so šažo na šaru, hdžež hišchče hacž do pošdneho popoždnya hromadže wostachu. — My wšchitzy pschėjemy Šhriebjanskeje wošadže wjele šboža a Božeho šohnowanja ša pschichod a so nadžijamy, so budže wona tež dale šwěru do šwojeho Božeho doma šhodžicž, so budže wona šwěru hajicž a šahowacž šwojich Wótzow rěčž a wěru! To daj Bóh! Š. Š.

Něšchto wo šmjertnosćži.

(Škóncženje.)

Wo šmjertnosćži rěcžecž rěka tež něšchto wo šhorosćžach našpomnicž. Šsu powołanja, kotrež šu jara nještrowe, a wotnych ma so tu dodacž, so šu šowownizy, kiž i wěštnymi šowami dželaja, w štajnym štrasche, maja i jědami čžinicž. Wješny šowar a šamkar do nich njelicži.

Šsmjercž je hrěchow mšda, to placži tež wo čželnej šmjercži tnyh, kiž šu i njerodnym žiwjenjom šwoju štrowosćž podrywali, šapomnišchi na mješy čžesćže a čželneje mozy. Hdžež šport knježi, tam drje čžesćž psches mješy džje. Šola Bóh je móžny knjes a hnadny Wótcžez, kiž někotreho hrěchhika i čželneho šachoda psches pošutu a wěru k žiwjenju pošbėhuje. Šo duchowni žyle hnučži pola šmjertnych šožow šhonja, hdžež njeje móžno na něšchto druge twaricž hacž na Šhryštuša.

Šhorosćže, tež nješakšlužene, pod kotrymiž někotry mórkože, maja wulku šwjatu wažnosćž — po Božej mudrosćži! Šak šo ma? Šjele štarých ludži čži powjeda, šelko šhorosćžow šu měli! Še šhorny bncž štrowe, to rěka, so pomha k wyschichej štarobje? Šjele jich wumrje pschi najšpšchich lětach, a šu přeni šróčž ššhorili. Še štrowosćž štraschna, hdž čžělo njeje šwucžene, šhore bncž? Šo šu praicženja, kotrež šu na přenje škšichenje šmėšchne, špodžiwne, ale niz škupe. Čžělo móže so i šhorosćžu šekšlnjecž, jědy wumjetacž. Š Kralowym mlynje w Delnej Šinje bě wowka štrowa hacž psches 80 lět, hacžrunjež běšche 7 šróčž na šahorjenje šłuzow — we młodnyh lětach — šhore pobnyła! Šhori šu pošožni, štrownyh ničžo na Boha špomnicž njenujuje hacž jich wěra, a tež wěra je jenož čžłowška móž, nima štajnosćže.

Šo wošebitnyh šhorosćžach škóncžnje hišchče někotre

ważne liczbny. Bjes dobreje strowoscze narodzenych bęšche se 100 000 w lędze 1906 118, 1931 pať jeno 59, dokelź młode maczerje teź jako džęlaczerki pod lękarškej pomožu stejachu. Na scharlach nětko jara mało i pornjo prjedny 16, wumrje, na difteritis 1 pornjo 4, na duschaty kaschel 1 pornjo 6, na tuberkulozu položja pornjo lędze 1906. Na influenzu (gripu) je pať wjele wjazny wumrjeło: 30 pornjo 14 prjedny (w lędze 1918 293!) wot 100 000 řmjertnych padow. Teź řhoroscżow wutrobny je něšcto wjazny. Řhoroscżow cźrjewow, i kotrymiź tyřazy džęcżattow mręjachu, je jeno hišcze džękaty džęł. Rať je řo w liczenju nimale podwojiť, ale prjedny njeřku pšęcho wjedźeli, řo je rať był. Esamomordarštwow je něšcto wjazny. We wójnskich lętach pať bę jich mjenje! Wulke do- bęcża tworja řmuřitoscż; ludźo chzynu kónz wójny docżakacz. Snjesboženjow bęšche po wójnje hacź do lęta 1931 pšęcho mjenje, nětko pať węmny, řo je pšęcho wjazny w tychle lętach. Njesnatnych pšęchicżinow bęšche prjedny (1906) 39 na 100 000, nětko (1931) jeno 2. Tať je liczenje řo polępřchowako.

Wjeřelny řo bohatřtwa strowoscze a řiwjenja! Njech maja džęczi a džęcjidžęczi njeskażenu řtrowu krej! W řřęscżijan- řtwje mamy najlępřše a woprawdźite řawęscżenje řiwjenja — řa řemju a řa njebęřa. Řomhaj Bóh ř temu nam wřhit- kim a pšęchyn bóle našchemu zřkemu ludej! T. w B.

Zyrkej a řtat.

— S nowym zyrkwiny m lętom je w Sakskej pšęch nař no- wy řynt tekřtow řtajeny. Po dotalnym porjedźe bęchmy řo w tutym zyrkwiny m lędze po 4. řyntu řakřich perikopow řřo- wacz męli, kotryň nam 3 tekřty na wubjerť pořkicża. Nowy pořtajeny řynt je zřle hinať řařożeny a podawa jako tekřty zřle křótke řpruči, řať je řcżęchowazeho hnydom řpřsnajecze: 1. advent: Mat. 11, 3; 2. advent: Jan. 3, 19; 3. advent: Łuť. 9, 56; 4. advent: Jan. 3, 30; Patorřiza: řwobodny tekřt; Ho- downicřka: Jan. 3, 16; druhi džęń řodow: 2. Kor. 8, 9; nje- džęla po řodźoch: Łuť. 17, 21,b; řilweřter: řwobodny tekřt. — Tute řłowa Noweho řakonja řu na pořpnt jako tekřty pořta- jene, duchowny pať njeje na to řwjařany, křđny ras pořtajeny tekřt řa přędowanie wuřicź. Tajke křótke tekřty maja zřle węscze něšcto řa řo, ale pať męřęř teź wřchelaleho pšęcżiwo tajkemu řariadowanju prajicź. řene i dobreho je, řo pšęchi tym někotry něhny nawuřnjeny abo řnadź teź niz nawuřnje- ny řpruči řnowa nawuřnjęř a řo tať někotre nowe křařne řłowo Biblije i řłowy nawuřnjęř. Abo řy natřnjeny wot řpjecżowanja tych, řiź tajke řchpruči nochzeja wuřnyč a pra- ja, řo nicźo njeřomhaja? Nę runje, dokelź tajkeho tórneho męnjenja a řęczenja — a hišcze hórřcheho w ludu, wuřny a wuřny řať a řať řłowo Biblije. Wřchať mamy runje nětkle nadobny pšękřlad pšęch řobu. Dopomń řo tola, řhto — řať tydźenja piřachmy — řindenburg 1. augusta 1934 na řmjertnym řožu řjekny: „řhtoź chzu ja cżitacz, to ja węm i řłowy hiźo dořhi cżať!“

Teź řa řakřtu křajnu zyrkej je němřki miniřter Kerrl řať řa zřlu němřku ewangelřtu zyrkej a řa řtaropruřku zyrkej „zyrkw- inski wubjerť“ powołať. Do njeho řłuscheja 5 řastupjerjo je wřchęch zyrkwinskich řtron. Njech po tutym pucžu bórřny ř řmę- rowanju zyrkwje a luda dónđžemy, tať, řo by řo řkoro řařo i nowymi mozami a w pšęhesjednosczi hajiko ewangelřke ři- wjenje w ludu. Mny řo pať wřchitzy njeřwřřawajo a njeřm- nje hajmy w řwojej wutrobje, w řwojich domach, w řwojich

wuřadach, cżęrpajo mozy a mudrořcź i Biblije a řo pořpnlje- jo i węřjazym modlenjom křđny džęń řnowa. Advent, nowe zyrkwinske lęto tola tať hiźo křđdeho pšęch tutón nadawł řa- ja. A tón cżať, w kotrymź řmy a našch pšęchod, kotryň pšęch nami, křđdeho řhutnje ř tomu pohonja. Do našpomnje- neho řakřteho wubjerťa řłuscheja řř. řuperintendent řider- Drježdźanřki, řuperintendent řerber-Řamjenicżanřki, wřchřchi zyrkw. rada Wendelin-Drježdźanřki, řarať řtudentow dr. řichtner-Drježdźanřki a řarať Řnabe-Łipřcżanřki.

Seminar řa bohōřłowzow řakřřeje křajneje zyrkwje w Łi- dendorfje je řwoje řkuffowanie hinať hacź doťal řaleřit. Řandida- tojo bohōřłowřtwa tam wjazny řemester abo dwaj njeřpšęchewwaju ale řo tam na křótke rořwucżowanja, kotreź ři njeđžęle traja, řhromadźuja; i nimi teź czi řandidatojo, kotřiź jako řikarojo hiźo we wuřadach řkuffuja.

Se řserbow a ř řalofa.

Do Buteř iczele našche řopjeńto do řararjeř doma wu- trobne řbořopřęcżę. Řnjes řarať Mjeřwa a mandřelřka řwjećęřęřtať 22. novembra řłęborny křwať. Bóh dať řwoje řohnowanie do doma a do džęla, kotreź telko mozow řada řa wuřadu, zyrkej, lud. řaj tať: Řomhaj Bóh.

Do řserbow je řařo duzy řřęchđženak, řtary řwęřny pšę- cżel wřchęch řerbřkich domow. To řcze mjes druhim teź i ty- džęńřcheho cżiřka řhonili. Řodachmy řam tola je řerbřkeje protřki „řřęchđženak řa lęto 1936“ mjes druhim wobras řařo- řerja našcheho řopjeńta ř. dra. řelly a něšcto je řiwjenja a řkuffowanja tuteho wulzy wobdarjeneho a nadobneho pšę- cżęla řerbřkeho luda, kotryň tu řęcź, kotruň tať někotry rodźe- ny řserb, tať někotra rodźena řserbowřa řazpiwa, nawuřny, hacźrunje bę rodźeny Řemz, a to tohodla, řo by řserbam řku- řil a řiť řęczi a řiť węřje. Tuź, hđny tať řtary pšęcżel duzy po řserbach, witaćcze jeho řařo na zřle lęto do doma. řczele řam tola našch řwęřny a njeřpřozniwy přozowar, ř. řtud. di- rektor Ota Wicřas-řtollbergřki telko řjaneho a dobreho we wobrařach a řłowach do domu. Křđny řmęje wjeřęle na nim, wuřębję pať wuřady, kotreź řu lęřka — wřchę węřo njeřoźa nadobo našpomnjene bęcź — i dlęřchim abo mjeńřchim na- řtawřom wopomnjene, řať na pšę. Wóřłincżanřka, Řhřębjan- řka, řaleřęjanřka, řukęcżanřka, řochořanřka, řudęřtecżanřka, řslepjanřka, řiřakřka, řodźiřiřka, řojerowřka, řucżanřka, řařowřka a njeřabudźmy: zřla wuřada našcheho njeđžęlnika „Řomhaj Bóh“. A to wřcho řa 50 pi. řa zřle lęto 1936. Tuź njeđajcze řřęchđženakej podarmo řo wo durje řhłapacz. Wi- tajcze jeho na zřle lęto a pšęhidruřicze jemu křđdu njeđžęlu našche řerbřke řopjeńto „Řomhaj Bóh.“ Mnyřlu a męnju, řo budže nam jara nuřne a dobre, řębi řmęcź pšęchwořacz křđdu njeđžęlu: „Řomhaj Bóh“ a „Řjeřřchny řomhaj“.

Na pucź.

Advent, advent! řať řakřinczi.
řotuj, řotuj řo! i njoř wuřłinczi.
řbořnik duzy je a řbořo! —
řřozuj řo a prořch: O řořo!
řpořcź, řo řapřhijam něť wřcho,
řhtoź nam tu bliźi řo;
řbořnoscź węcżnoscze,
řbořo cżařnoscze!

Řiřtowanie: řa 3. adv.: Ł. w M. — řa wřchę druge nje- džęle pořtaji ř. w. ř. ř.